

med visse Lempelser i Overensstemmelse med dansk Lovgivning, og i Løbet af den siden da forløbne Tid er ved en yderligere Række af specielle Love *den danske Lovgivnings Herredømme i Landsdelene saaledes udvidet*, at den ved disses Indlemmelse i Danmark bestaaende Lovgivning nu kun er gældende i meget begrænset Omfang. Det er derfor fundet praktisk ved nærværende Lov at fastslaa som almindelig Regel, at dansk Lovgivning er gældende i de sønderjydske Landsdele, naar ikke særlig Undtagelse er gjort.

Den vedtagne Lov lyder saaledes:

§ 1. § 1 i Lov Nr. 288 af 28. Juni 1920, indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Lovgivningen og Forvaltningen i de sønderjydske Landsdele, *ophæves fra 1. Juli 1929.*

For saa vidt den i Landsdelene gældende Ret ikke allerede hviler paa dansk Lovgivning, sættes denne fra ovennævnte Tidspunkt i Kraft med de af §§ 2 og 3 i nærværende Lov flydende Undtagelser.

Foranstaaende Bestemmelser gør *ingen Forandring i de siden 15. Juni 1920 udstedte danske Love*, som enten særlig opretholder bestemte Dele af den Ret, der inden dette Tidspunkt var gældende i Landsdelene, eller omvendt særlig udelukker bestemte Dele af den danske Ret fra at finde Anvendelse i disse.

§ 2. Af den i de sønderjydske Landsdele *endnu gældende Lovgivning fra Tiden før 15. Juni 1920* vedbliver følgende Bestemmelser *indtil videre at være i Kraft*:

- a) Forstrandslovgivningen, dog med de Ændringer, der følger af Lov Nr. 255 af 12. Juni 1922,
- b) Lovgivningen om Strandbredder og Opgroedearealer, dog ligeledes med de Ændringer, der følger af Lov Nr. 255 af 12. Juni 1922,
- c) Skovlovgivningen, dog med de Ændringer, der følger af Lov Nr. 349 af 6. Maj 1921,
- d) Lovgivningen om Færgevæsenet,
- e) Lovgivningen om Jernbaner af lokal Betydning («Kleinbahnen und Privatanschlussbahnen»).

§ 3. Følgende *danske Lovbestemmelser fra Tiden før 15. Juni 1920 er indtil videre ikke gældende* i de sønderjydske Landsdele: